

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 11 februari 1999

Nr 123—131

INNEHÅLL

Nr	Sidan
123	Lag om ändring av barnskyddslagen 391
124	Lag om ändring av lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda 393
125	Lag om ändring av lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården 394
126	Förordning om ikraftträdande av konventionen om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser 396
127	Förordning om säkerhetsrådgivare för landtransport av farliga ämnen 397
128	Förordning om ändring av naturgasförordningen 400
129	Förordning om ändring av flytgasförordningen 402
130	Förordning om ändring av förordningen om oljeeldningsaggregat 404
131	Förordning om ändring av förordningen om explosiva varor 405

Nr 123

Lag

om ändring av barnskyddslagen

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till barnskyddslagen av den 5 augusti 1983 (683/1983) nya 5 a, 5 b och 5 c § som följer:

1 kap.

5 b §

Allmänna stadganden

Grunderna för utjämningsersättning

5 a §

System för utjämning av stora kostnader

För att jämna ut kommunernas ekonomiska börda till följd av stora kostnader inom barnskyddet samt för att styra resurserna så att barnskyddets klienter tillhandahålls ändamålsenliga tjänster vid rätt tid, skall varje kommun höra till det utjämnings-system som avses i denna lag.

Utjämningsystemet verkställs av samkommunerna för specialomsorgsdistriktet enligt 7 § lagen om specialomsorger om utvecklingsstörda (519/1977), till vilka statlig ersättning enligt 5 c § betalas.

En kommun har rätt att från utjämnings-systemet i ersättning få 70 procent av sådana kostnader som orsakas av barnskyddsåtgärder som finns antecknade i vårdplaner enligt 11 § i denna lag och som familjevis sammanräknat överskrider 150 000 mark om året (*kommunens självrisk*), räknat från den dag den första vårdplanen uppgjordes.

En samkommun för ett specialomsorgsdistrikt kan besluta att kommunens självrisk skall vara lägre än vad som bestäms i 1 mom. eller att ersättningen till kommunen skall vara större än 70 procent av de kostnader som överstiger självriskan.

Närmare bestämmelser om de kostnader som hör till utjämningsystemet och övriga

LM 142/1998
ShUB 28/1998
RSk 33/1998

grunder för utjämningsersättningen samt om verkställigheten av systemet utfärdas vid behov genom förordning.

5 c §

Finansieringen av utjämningsystemet

Kommunerna finansierar utjämningsen till den del ersättningen från staten enligt 2 mom. inte täcker den. Om inte något annat har överenskommit, fastställs kommunernas finansieringsandel på basis av antalet invånare under 21 år i respektive medlemskommun i samkommunen.

Staten deltar i finansieringen av utjämningsen så att statens ersättning utgör hälften av det totalbelopp utjämningsen uppskattas uppgå till. Hälften av ersättningen från staten grundar sig på antalet invånare under 21 år i medlemskommunerna i specialomsorgsdistriktet enligt 5 a § och hälften på beloppet av de utjämningsersättningar som betalats till specialomsorgsdistriktets medlemskommuner. Till grund för beräkningen av ersättningen från staten läggs beloppet av de utjämningsersättningar som har betalats under det år som började två år före verksamhetsåret.

Det invånarantal som använts för uträkning av kommunens finansieringsandel enligt 1 mom. och ersättningen från staten enligt 2 mom. är kommunernas invånarantal i

början av året före verksamhetsåret enligt 18 § befolkningsdatalagen (507/1993).

I fråga om beviljande och betalning av ersättning från staten samt yrkande på rättelse gäller i tillämpliga delar lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992).

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1999.

Hälften av ersättningen från staten för verksamhetsåren 1999, 2000 och 2001 fastställs inte på basis av utjämningsersättningar enligt 5 c § 2 mom. barnskyddslagen till specialomsorgsdistriktets medlemskommuner utan på antalet barn och unga som specialomsorgsdistriktets medlemskommuner under året placerat i vård utanför hemmet med stöd av barnskyddslagen. Vid uträkningen av ersättningen från staten beaktas då som antalet barn och unga placerade i vård utanför hemmet antalet enligt barnskyddsstatistiken för det år som började två år före verksamhetsåret.

Om en familj redan är barnskyddsklient och en vårdplan enligt barnskyddslagen har uppgjorts redan innan denna lag träder i kraft, anses det år som ligger till grund för utjämningsersättningen börja den dag lagen träder i kraft och inte dagen enligt 5 b § 1 mom. för uppgörandet av den första vårdplanen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 5 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Terttu Huttu-Juntunen

Nr 124

L a g

om ändring av lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 23 juni 1977 angående specialomsorger om utvecklingsstörda (519/1977) en ny 7 § i stället för den 7 § som upphävts genom lag 702/1982 som följer:

7 §
Utom specialomsorger skall samkommunerna för specialomsorgsdistrikten enligt 6 § 2 och 3 mom. sköta verkställigheten av det system för utjämning av stora kostnader som avses i barnskyddslagen (683/1983).

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1999.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 5 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Terttu Huttu-Juntunen*

Nr 125

Lag

om ändring av lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 3 augusti 1992 om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992) 33 och 39 §,
dessas lagrum sådana de lyder, 33 § i lag 1150/1996 och 39 § i lag 1446/1995, samt
fogas till lagen ett nytt 4 a kap. som följer:

4 a kap.

som bestäms i 5 c § 2 mom. barnskyddslagen.

Utjämnning av stora kostnader för barnskyddet

30 a §

Utjämnning av stora kostnader för barnskyddet

Ersättning från staten för utjämnning enligt barnskyddslagen (683/1983) av stora kostnader för barnskyddet betalas till samkommuner för specialomsorgsdistrikt enligt 7 § lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda (517/1977).

Ersättningen betalas i lika stora poster senast den 11 dagen i varje kalendermånad.

30 b §

Finansiering av ersättningen

Totalbeloppet av ersättningen från staten enligt 30 a § 1 mom. minskar med motsvarande summa statsandelen för driftskostnaderna enligt 10 §.

Totalbeloppet för ersättningen från staten fastställs årligen i samband med statsbudgeten och samkommunernas andelar av ersättningen fastställs årligen genom beslut av vederbörande ministerium enligt de grunder

30 c §

Uppföljning av utjämnningen

Samkommunerna för specialomsorgsdistriktet skall årligen före utgången av mars meddela vederbörande ministerium totalbeloppet av de utjämningsersättningar som betalts året innan och lämna uppgifter om de åtgärder som legat till grund för utjämnningen. Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som skall lämnas.

33 §

Rättelseförfarande

En kommun eller en samkommun som inte nöjer sig med ett beslut enligt 16 § statsandelslagen om beviljande av statsandel, ett beslut om den slutliga statsandelen för ett anläggningsprojekt eller ett beslut om ersättning för utjämnning av stora kostnader för barnskyddet, har rätt att inom tre månader efter delgivningen av beslutet framställa ett skriftligt rättelseyrkande hos den statsbidragsmyndighet som fattat beslutet. Till be-

slutet skall fogas en anvisning om rättelseyrkande.

39 §

Statsbidragsmyndighet

Vederbörande ministerium är statsbidragsmyndighet enligt lagen om statsandelar till kommunerna i ärenden som gäller statsandelarna för driftkostnaderna, ersättningarna

enligt 30 a § 1 mom. och förhandlingarna enligt 23 § om inledningsåret för ett gemensamt projekt, då det är fråga om ett stort projekt. I övriga ärenden är länsstyrelsen statsbidragsmyndighet.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1999. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 5 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister Terttu Huttu-Juntunen

Nr 126

Förordning**om ikraftträdande av konventionen om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser**

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till utrikesministeriets verksamhetsområde föreskrivs:

1 §
Den i Paris den 17 december 1997 ingångna konventionen om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser, i vilken vissa bestämmelser godkänts av riksdagen den 9 oktober 1998, vilken republikens president godkänt den 13 november 1998 och beträffande vilken godkännandeinstrument har deponerats hos OECD:s generalsekretär den 10 december 1998, träder i kraft den

15 februari 1999 som därom har överenskommits.

2 §
Ansvarig myndighet i Finland enligt artikel 11 i konventionen är justitieministeriet.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 15 februari 1999.

Helsingfors den 5 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Ole Norrback*

RP 102/1998
LaUB 7/1998
RSv 106/1998

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 14/1999)

Nr 127

Förordning**om säkerhetsrådgivare för landtransport av farliga ämnen**

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

På föredragning av trafikministern föreskrivs med stöd av 11 §, 12 § 2—4 mom. och 24 § 1 mom. lagen den 2 augusti 1994 om transport av farliga ämnen (719/1994):

1 §

Förordningens syfte

Syftet med denna förordning är att främja säkerheten vid väg- och järnvägstransport av farliga ämnen samt att förebygga skador som de kan orsaka människor, egendom eller miljön.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *ministerium* det ministerium till vars verksamhetsområde transport av farliga ämnen hör,

2) *farliga ämnen* sådana farliga ämnen som avses i 3 § 1 punkten lagen om transport av farliga ämnen (719/1994),

3) *transport av farliga ämnen*

a) vägtransport av farliga ämnen,

b) järnvägstransport av farliga ämnen,

c) fyllande av kärl och tankar med farliga ämnen och annat förpackande av sådana ämnen för transport på väg eller järnväg,

d) lastning av farliga ämnen för transport på väg eller järnväg,

e) lossning av farliga ämnen i samband med transport på väg eller järnväg, om verksamheten inverkar på transportens säkerhet, eller

f) uppgörande av de transporthandlingar som behövs vid transport av farliga ämnen på väg eller järnväg samt annan verksamhet i anslutning till transporten vilken inverkar på transportens säkerhet,

4) *verksamhetsidkare* varje fysisk och juridisk person, varje annan sammanslutning och grupp av personer samt varje myndig-

hetsorgan som bedriver transport av farliga ämnen.

3 §

Skyldighet att utse säkerhetsrådgivare

Verksamhetsidkaren skall utse en eller flera säkerhetsrådgivare för att sköta föreskrivna uppgifter under verksamhetsidkarens tillsyn.

En säkerhetsrådgivare behöver dock inte utses, om

1) transport av farliga ämnen sker under försvarsmaktens tillsyn eller med försvarsmaktens fordon,

2) transport av farliga ämnen bedrivs tillfälligt i hemlandet, förutsatt att verksamheten orsakar endast minimal fara för människor, egendom eller miljön, eller

3) transport av farliga ämnen omfattar sådana små mängder farliga ämnen som bestäms närmare genom ministeriets beslut och transporten uppfyller övriga villkor i nämnda beslut.

4 §

Säkerhetsrådgivarens kompetens

Säkerhetsrådgivaren skall inneha ett intyg enligt denna förordning över avlagt prov som visar att personen i fråga har sådana kunskaper som behövs i säkerhetsrådgivarens uppgifter och som gäller transportslaget i fråga vid transport av samtliga farliga ämnen.

Utöver transportslaget i fråga kan säkerhetsrådgivaren, med avvikelse från 1 mom., specialisera sig på transport av farliga äm-

nen endast i en eller flera av följande kategorier:

- 1) ämnen som hör till klass 1,
- 2) ämnen som hör till klass 2,
- 3) ämnen som hör till klass 7,
- 4) ämnen som hör till klass 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 och 9.

Den som utses till säkerhetsrådgivare skall skriftligt samtycka till uppdraget och ha kännedom om den verksamhet som verksamhetsidkaren i fråga bedriver.

Till säkerhetsrådgivare kan utses en person som är anställd eller chef hos verksamhetsidkaren eller ägaren eller någon som inte tillhör verksamhetsidkaren. Rådgivaren skall dock ha faktiska förutsättningar att sköta de uppgifter som ankommer på säkerhetsrådgivaren.

5 §

Säkerhetsrådgivarens uppgifter

Säkerhetsrådgivarens allmänna uppgift är att undersöka metoder med vilka de transporter av farliga ämnen som verksamhetsidkaren bedriver kan skötas så säkert som möjligt med iakttagande av bestämmelserna om transporterna. Säkerhetsrådgivaren skall främja ibruktagandet av sådana metoder i transportverksamheten.

I verksamhetsidkarens verksamhet skall säkerhetsrådgivaren

- 1) övervaka iakttagandet av de bestämmelser och föreskrifter som gäller transport av farliga ämnen,
- 2) ge råd som gäller transport av farliga ämnen,
- 3) se till att till verksamhetsidkaren lämnas en årlig rapport om verksamheten i anslutning till transport av farliga ämnen, vilken skall förvaras i fem år och på begäran lämnas till den myndighet som övervakar transport av farliga ämnen och till andra myndigheter som är behöriga i frågor som gäller sådan transport för skötseln av de uppgifter som hör till deras verksamhetsområde samt till ministeriet för forskningsverksamhet,

4) se till att en i ministeriets beslut närmare fastställd olycksrapport lämnas till verksamhetsidkaren, och på begäran också till den myndighet som övervakar transport av farliga ämnen, om en olycka som medfört fara för människor, egendom eller miljö har inträffat vid transport av farliga ämnen, samt

5) sköta andra i ministeriets beslut närmare föreskrivna uppgifter.

Verksamhetsidkaren skall se till att säkerhetsrådgivaren har möjlighet att sköta föreskrivna uppgifter.

6 §

Prov för säkerhetsrådgivare

I de ämnesområden som hänför sig till vägtransport av farliga ämnen och till järnvägstransport av farliga ämnen ordnas särskilda prov för säkerhetsrådgivare vilka också kan kombineras. Provet omfattar samtliga farliga ämnen eller, enligt sökandens förhandsanmälan, ämnen i en eller flera kategorier enligt 4 § 2 mom. Ett godkänt prov visar att personen i fråga har sådan sakkunskap som krävs av den som är säkerhetsrådgivare för transportslaget i fråga och för en verksamhetsidkare som bedriver transport av berörda farliga ämnen.

Det huvudsakliga syftet med proven är att säkerställa att personen i fråga har nödvändiga kunskaper om de risker som är förenade med transport av farliga ämnen, om de bestämmelser som gäller dessa transporter samt om de uppgifter som ankommer på en säkerhetsrådgivare. Bestämmelser om det detaljerade innehållet i proven och andra arrangemang utfärdas genom ministeriets beslut.

Genom kompletteringsprov för säkerhetsrådgivare utreds att personen i fråga har kunskaper om sådana frågor som har ändrats efter det tidigare avlagda provet för säkerhetsrådgivare. På kompletteringsproven tillämpas i övrigt bestämmelserna i 1 och 2 mom. i tillämpliga delar.

Proven och kompletteringsproven för säkerhetsrådgivare tas emot av Fordonsförvaltningscentralen.

7 §

Intyg över prov för säkerhetsrådgivare

Till den som har blivit godkänd i provet för säkerhetsrådgivare ger Fordonsförvaltningscentralen ett intyg enligt den modell som finns i bilaga III till rådets direktiv 96/35/EG om utnämning av och kompetens hos säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar. Om det avlagda provet endast gäller

transport av vissa farliga ämnen enligt 4 § 2 mom., skall en anteckning om intygets begränsade giltighet göras i rubriken på intyget. Intyget är giltigt i fem år från utfärdandet.

Fordonsförvaltningscentralen förlänger intygets giltighetstid med fem år, om innehavaren blir godkänd i ett kompletteringsprov för säkerhetsrådgivare under intygets sista giltighetsår.

Ett intyg för säkerhetsrådgivare vilket på behörigt sätt har utfärdats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland ger rätt att vara verksam som säkerhetsrådgivare enligt denna förordning i den omfattning som intyget anger.

8 §

Ändring av intyg

Fordonsförvaltningscentralen kan på ansökan ändra en säkerhetsrådgivares intyg, om sökanden uppfyller de krav som gäller utfärdande av intyg. Om sökanden önskar

Helsingfors den 5 februari 1999

utvidga giltigheten för ett intyg som har begränsats enligt 4 § 2 mom., skall han eller hon på nytt avlägga provet för säkerhetsrådgivare i hela den omfattning som intyget skall gälla.

9 §

Meddelande om säkerhetsrådgivare

Verksamhetsidkaren skall på begäran meddela den myndighet som övervakar transport av farliga ämnen och vid behov andra myndigheter som i övrigt är behöriga i frågor som gäller sådana transporter namnet på den säkerhetsrådgivare som verksamhetsidkaren har utsett.

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1999.

En säkerhetsrådgivare enligt denna förordning skall utses senast den 1 juni 2000.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Anneli Taina*

Nr 128

Förordning om ändring av naturgasförordningen

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

På föredragning av handels- och industriministern *upphävs* i naturgasförordningen av den 3 december 1993 (1058/1993) 9 kap. sådant det lyder delvis ändrat i förordning 1171/1995, *ändras* 2 § 1 mom., samt *fogas* till förordningen en ny 2 a § och till 7 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda förordning 1171/1995, ett nytt 5 mom., varvid de nuvarande 5 och 6 mom. blir 6 och 7 mom., som följer:

2 §

Begränsningar av tillämpningsområdet

Kraven i lagstiftningen om tryckkärl tillämpas på konstruktionskraven och påvisande av överensstämmelse med kraven i fråga om anordningar och aggregat som ansluter sig till naturgasrörssystemet och avses i lagstiftningen om tryckkärl.

2 a §

Precisering av tillämpningsområdet

Utöver vad som bestäms i denna förordning tillämpas på upplagring och teknisk förbrukning av naturgas bestämmelserna om förebyggande av storolyckor i 14—16, 21—30, 34—39, 61—63 och 73—76 § för-

ordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier (59/1999).

7 §

Ansökan om byggnadstillstånd

I ansökan skall ingå en utredning om de tryckstegringsstationer och tryckreduceringsstationer som hör till transportrörssystemet samt om separata stora förbrukningsanläggningar, och av denna utredning skall framgå

1) en beskrivning av de riskkällor, förhållanden och situationer i anslutning till användning och hantering av naturgas vid vilka en olycka är möjlig,

2) en beskrivning av de risksituationer som är typiska eller medför den största faran, följderna av dessa situationer inne i anläggningen och deras verkningar utanför den

samt av de felfunktioner och de fel och skador på anordningarna som ger upphov till risksituationer,

3) en plan över hur man har berett sig på att förhindra risksituationer vid normal drift av anläggningen och i samband med repara-

tions- och underhållsarbeten samt olika störningsituationer i anläggningen.

—————
Denna förordning träder i kraft den 15 februari 1999.

Helsingfors den 5 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Nr 129

Förordning om ändring av flytgasförordningen

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

På föredragning av handels- och industriministern *upphävs* i flytgasförordningen av den 26 juli 1993 (711/1993) 1 § 8 punkten och 12 kap., av dessa 12 kap. sådant det lyder delvis ändrat i förordning 1170/1995, *ändras* 1 § 7 punkten och 44 § 3 mom., samt *fogas* till förordningen en ny 1 a §, till 9 § ett nytt 3 mom. och till 44 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda förordning 1170/1995, nya 4 och 5 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 6 mom., som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller

7) åtgärder i samband med olyckor som sker vid anläggningar där flytgas lagras, hanteras och används tekniskt.

1 a §

Precisering av tillämpningsområdet

Utöver vad som bestäms i denna förordning tillämpas på teknisk användning, hantering, upplagring och förvaring av flytgas bestämmelserna om förebyggande av storolyckor i 14—16, 21—30, 34—39, 61—63 och 73—76 § förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier (59/1999).

9 §

Avgränsning av objekten

Om den tekniska användningen, upplag-

ringen och hanteringen av flytgas sker i en sådan i 4 § 5 punkten förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier avsedd produktionsanläggning där industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier enligt nämnda förordning kräver tillstånd eller anmälan, beaktas den flytgas som finns i produktionsanläggningen tillsammans med övriga brand- och explosionsfarliga kemikalier när det fastställs om tillstånd eller anmälan krävs för objektet. Tillstånd ges och anmälan behandlas av den myndighet på vilken denna uppgift ankommer enligt förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier. Till övriga delar tillämpas förpliktelserna enligt denna förordning på teknisk användning, upplagring och hantering av flytgas.

44 §

Anmälan om olyckor

Tillsynsmyndigheten skall när en olycka har inträffat tillställas en utredning, i vilken
1) olykksituationen och förhållandena då olyckan inträffade beskrivs,

2) uppgifter om de kemikalier som medverkat till olyckan och om mängden eventuella utsläpp lämnas,

3) de effekter olyckan har eller förväntas ha på människor, miljö och egendom utreds,

4) de räddnings- och bekämpningsåtgärder som har vidtagits till följd av olyckan beskrivs,

5) de åtgärder verksamhetsidkaren har för avsikt att vidta för att förebygga långtidsverkningar av olyckan och för att förebygga motsvarande olyckor i framtiden utreds.

Om det i en undersökning som görs senare

Helsingfors den 5 februari 1999

kommer fram nya omständigheter i fråga om de sakförhållanden som uppges i den utredning som avses i 3 mom. eller de slutsatser som har dragits i fråga om dem, skall utredningen uppdateras.

Tillsynsmyndigheten har dessutom rätt att få de tilläggsuppgifter som behövs för att orsakerna till olyckan skall kunna utredas och motsvarande olyckor förebyggas.

—————
Denna förordning träder i kraft den 15 februari 1999.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Nr 130

Förordning**om ändring av förordningen om oljeeldningsaggregat**

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

På föredragning av handels- och industriministern
upphävs i förordningen av den 27 oktober 1995 om oljeeldningsaggregat (1211/1995) 15
 och 16 §,
ändras 2 § 1 mom. 3 punkten och 3 §, samt
fogas till förordningen en ny 1 a § som följer:

1 a §

Precisering av tillämpningsområdet

Utöver vad som bestäms i denna förordning tillämpas på oljeeldningsaggregat bestämmelserna om förebyggande av storolyckor i 14—16, 21—30, 34—39, 61—63 och 73—76 § förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier (59/1999).

2 §

Avgränsning av tillämpningsområdet

Denna förordning gäller inte

3) sådana i tryckkärlslagstiftningen avsedda pannanläggningar som omfattar registrerade ång- eller vätskepannor,

3 §

Förhållandet till annan lagstiftning

Installeras ett oljeeldningsaggregat i en sådan i 4 § 5 punkten förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier avsedd produktionsanläggning där industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier enligt nämnda förordning kräver tillstånd eller anmälan, beaktas den brännolja som finns i oljeeldningsaggregaten och i upplaget tillsammans med övriga farliga kemikalier när det fastställs om tillstånd eller anmälan krävs för oljeeldningsaggregatet. Tillstånd ges och anmälan behandlas av den myndighet på vilken denna uppgift ankommer enligt förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier. Till övriga delar tillämpas bestämmelserna i denna förordning på oljeeldningsaggregat.

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 1999.

Helsingfors den 5 februari 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Nr 131

Förordning**om ändring av förordningen om explosiva varor**

Given i Helsingfors den 5 februari 1999

På föredragning av handels- och industriministern
upphävs i förordningen den 28 maj 1993 om explosiva varor (473/1993) 51 § 3 mom.,
ändras 5 § 3 mom., 9 § 3 mom. 10 och 12 punkten, 37 b §, 49 § 2 och 3 mom., 51 § 1
 mom., 53 § 4 mom., 56 § 2 mom., 61 § 1 mom., 83 § 3 mom., 87—89 §, 91 § 1 mom.
 samt 99 och 100 §,

av dessa lagrum 37 b § sådan den lyder i förordning 1385/1994, samt
fogas till förordningen nya 87 a och 89 a—89 g § samt, i stället för den 101 § som upp-
 hävts genom nämnda förordning 1172/1995 en ny 101 §, som följer:

5 §

I verksamhet som avses ovan i 1 mom.
 skall dessutom, när farlighetsegenskaperna
 hos de explosiva varor som hanteras så krä-
 ver, beaktas kraven i förordningen om in-
 dustriell hantering och upplagring av farliga
 kemikalier (59/1999) samt i bestämmelser
 som utfärdas med stöd av den.

9 §

Till ansökan skall fogas

10) utredning om organiseringen av brand-
 skyddet, hanteringen av kemikalieläckage
 och om övriga för olyckstillbud och stör-
 ningssituationer planerade åtgärder,

12) utredning

a) om de riskkällor, förhållanden och si-
 tuationer i anslutning till verksamheten vid
 vilka en olycka är möjlig,

b) om de risksituationer som är typiska
 eller medför den största möjliga faran och
 följderna av dem inne i anläggningen och

utanför den samt av de felfunktioner och fel
 och skador på anordningarna som ger upp-
 hov till risksituationer.

37 b §

Vad som bestäms i detta kapitel gäller inte

- 1) överlåtelse av pyrotekniska artiklar,
- 2) överlåtelse av patroner som används i
 skjutvapen, arbetsredskap eller startpistoler
 eller av artiklar som är jämförbara med des-
 sa,
- 3) överlåtelse av krut och tändhattar som
 en person som har rätt att inneha skjutvapen
 anskaffar för eget bruk enligt 49 §.

49 §

Det som bestäms i 1 mom. gäller dock
 inte följande explosiva varor:

- 1) patroner som används i skjutvapen,
 startpistoler och arbetsredskap,
- 2) sådana belysnings- och signalföremål
 och med dem jämförbara explosiva varor
 vilka anskaffas för att användas i en nödsi-
 tuation,

3) pyrotekniska artiklar som är godkända för allmän handel och allmänt bruk.

Utän hinder av vad som bestäms i 1 mom. får krut och tändhattar som används i skjutvapen eller i patroner till dem överlåtas till den som har rätt att inneha skjutvapen. Krut får dock överlåtas högst 2 kg och tändhattar högst 1 000 st åt gången.

51 §

Överlåtelse av explosiva varor till en person eller ett samfund som avses i 49 § 1 mom. skall ske mot kvittering. På kvittot skall anges den överlåtna explosiva varans handelsnamn och mängd samt datum och mottagarens namn. Överlåtaren skall dessutom tillställas en bestyrkt avskrift av giltigt överlåtelseintyg.

53 §

Angående bokföring av patroner för skjutvapen bestäms särskilt.

56 §

Till ansökan skall fogas

1) utredning om att sökanden råder över upplagsområdet,

2) situationsplan i skalan 1:1 000 eller 1:2 000 över upplagsområdet, av vilken skall framgå på upplagsområdet planerade byggnader och konstruktioner samt deras läge,

3) karta i minst skalan 1:20 000, varav framgår upplagsområdets läge och omgivningens ytformation inom en radie av minst två kilometer,

4) redogörelse för inom skyddsavståndet, dock inom minst en kilometers avstånd från upplaget belägna byggnader samt för övriga konstruktioner och deras bruksändamål ävensom för vägar och andra sådana omständigheter som skall beaktas med hänsyn till den allmänna säkerheten,

5) ritningar i skalan 1:50 eller 1:100 över upplagsmagasin och andra på upplagsområdet planerade byggnader och konstruktioner jämte beskrivningar, av vilka tydligt framgår dimensionerna, byggnadssättet, byggnadsmaterialet, anordningarna för eventuell uppvärmning och belysning, samt ordnandet av

ventilationen, avloppssystemet och brandskyddet.

61 §

För sprängnings- och brytningsarbeten kan säkerhetsteknikcentralen bevilja tillstånd (*tillfälligt upplagringstillstånd*) för ett eller flera tillfälliga upplagsmagasin i vilka i ettvarvt får upplagras högst 5 000 kg explosiva varor.

83 §

Explosiva varor får förstöras endast av en person som har laddares kompetens eller av en av chefen för polisdistriktet förordnad person som är kompetent för uppgiften.

10 kap.

Bekämpning av risken för storolyckor

87 §

I detta kapitel indelas de explosiva varorna enligt följande:

1) ämne eller beredning

a) som är explosiv vid stöt, friktion, eld eller annan antändningsorsak,

b) ett pyrotekniskt ämne eller en blandning av ämnen, som är avsett att skapa en värme-, ljus-, ljud-, gas- eller rökeffekt eller en kombination av dessa, som en följd av exotermiska kemiska reaktioner vilka är självunderhållande och icke detonerande, eller

c) explosiva eller pyrotekniska ämnen eller beredningar som är inneslutna i föremål, samt

2) ämnen eller beredningar som är ytterst explosiva vid stöt, friktion, eld eller av annan antändningsorsak.

87 a §

Vid tillverkning och upplagring av explosiva varor skall alla nödvändiga åtgärder vidtas för att förebygga en storolycka och begränsa följderna av en sådan.

88 §

Om det i en fabrik eller ett upplag finns sådana explosiva varor som avses i 87 § 1 punkten i en mängd som uppgår till 50 000 kg eller mera eller sådana explosiva varor som avses i 87 § 2 punkten i en

mängd som uppgår till 10 000 kg eller mera, skall en handling i vilken redogörs för säkerhetsprinciperna för förebyggande av storolyckor utarbetas över verksamheten (*handling över säkerhetsprinciperna*).

När den förpliktelse som avses i 1 mom. fastställs, beaktas också övriga farliga kemikalier genom att summan av relationstalen enligt 14 § förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier bestäms. Om summan av relationstalen för brand- och explosionsfarliga kemikalier är större än 1, skall en handling över säkerhetsprinciperna utarbetas.

I handlingen skall verksamhetsidkaren redogöra för sina säkerhetsprinciper för förebyggande av storolyckor och andra olyckor. När handlingen utarbetas skall de principer som anges i bilaga III till förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier följas med beaktande av den risk för en storolycka och en annan olycka som förekommer i verksamheten.

Vid tillverkningen och upplagringen av explosiva varor skall de säkerhetsprinciper som tas upp i handlingen följas.

Handlingen eller ett sammandrag av den fogas till den ansökan om tillstånd som gäller fabriken eller upplaget. I samband med en inspektion skall verksamhetsidkaren förete handlingen och visa på vilket sätt det har sörts för att de säkerhetsprinciper som presenteras i den följs.

89 §

Om det i en fabrik eller ett upplag finns sådana explosiva varor som avses i 87 § 1 punkten i en mängd som uppgår till 200 000 kg eller mera eller sådana explosiva varor som avses i 87 § 2 punkten i en mängd som uppgår till 50 000 kg eller mera, skall en säkerhetsrapport utarbetas över verksamheten.

När den förpliktelse som avses i 1 mom. fastställs, beaktas också övriga farliga kemikalier genom att summan av relationstalen enligt 15 § förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier bestäms. Om summan av relationstalen för brand- och explosionsfarliga kemikalier är större än 1, skall en säkerhetsrapport utarbetas.

89 a §

I säkerhetsrapporten skall verksamhetsidkaren visa

1) säkerhetsprinciperna för förebyggande av storolyckor och andra olyckor samt nödvändiga uppgifter om den organisation och det lednings- och säkerhetssystem som behövs för att dessa principer skall kunna följas i enlighet med bilaga III till förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier,

2) att riskerna för storolyckor i verksamheten har identifierats samt att nödvändiga åtgärder har vidtagits för att förebygga dessa och begränsa följderna av dem för människor, miljö och egendom,

3) att de säkerhetskrav som har ställts i 2 kap. har beaktats,

4) att en intern räddningsplan har utarbetats,

5) tillräckliga uppgifter för att en extern räddningsplan skall kunna utarbetas,

6) tillräckliga uppgifter för förläggningen av fabriken eller upplaget och planeringen av hur den omgivande marken skall användas.

I säkerhetsrapporten skall ingå de uppgifter som räknas upp i bilaga IV till förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier och en förteckning över de farliga kemikalier som finns i fabriken eller upplaget.

89 b §

Säkerhetsrapporten skall tillställas säkerhetsteknikcentralen i tillräckligt god tid innan verksamheten inleds.

Säkerhetsrapporten kan vid behov kompletteras i samband med behandlingen av den. Säkerhetsteknikcentralen kan vid behov begära tilläggsutredningar till säkerhetsrapporten.

Säkerhetsrapporten skall tillställas säkerhetsteknikcentralen i tre exemplar.

Säkerhetsrapporten skall justeras och uppdateras i följande fall:

1) om det i verksamheten har skett en förändring som ökar risken för storolyckor,

2) om en justering är nödvändig för att utvecklingen inom och den ökande kunskapen om säkerhetstekniken, riskbedömningen och den tekniska sakkunskapen skall kunna beaktas,

3) om det vid utredningen av olycksituationer och risksituationer har kommit fram omständigheter som måste beaktas,

4) på begäran av säkerhetsteknikcentralen. Säkerhetsrapporten skall dock justeras och uppdateras minst vart femte år. Den justera-

de rapporten skall tillställas säkerhetsteknikcentralen.

I fråga om säkerhetsrapporten gäller dessutom i tillämpliga delar vad som bestäms i 23, 25 och 26 § förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier.

89 c §

I fråga om den interna och den externa räddningsplanen för de fabriker och upplag som avses i 88 och 89 § gäller vad som bestäms i 27 och 28 § förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier.

89 d §

En fabrik och ett upplag som avses i 89 § skall informera de personer och sammanslutningar som kan påverkas av en storolycka, som har fått sin början i fabriken eller upplaget i fråga, om säkerhetsåtgärderna och om förhållningsreglerna för den händelse att en olycka inträffar.

Av informationsmeddelandet skall framgå åtminstone de saker som avses i bilaga VII till förordningen om industriell hantering och upplagring av farliga kemikalier.

Meddelandet skall ses över vart tredje år och vid behov uppdateras. Informationen skall upprepas, om det har skett ändringar i fabriken eller upplaget, vilka i betydande grad inverkar på risken för en storolycka. I annat fall skall informationen upprepas åtminstone med fem års intervaller.

89 e §

Säkerhetsteknikcentralen skall, utgående från de uppgifter som den har fått i tillståndsansökan och säkerhetsrapporten, definiera de områden där sannolikheten för en storolycka kan öka till följd av fabriken eller upplagets läge och närheten till andra fabriker eller upplag.

De fabriker och upplag som avses i 1 mom. skall

1) ge de andra fabriker och upplagen på området uppgifter om de risker för storolyckor och andra olyckor som förekommer i fabriken eller upplaget,

2) i sina säkerhetsprinciper, i sitt säkerhetsledningssystem, i sin säkerhetsrapport, i sin interna räddningsplan och i sina övriga utredningar beakta de risker för storolyckor och andra olyckor som de övriga fabriker och upplagen förorsakar,

3) samarbeta vid informerandet av allmänheten och vid lämnandet av uppgifter till säkerhetsteknikcentralen för uppgörandet av den externa räddningsplanen.

Det som bestäms i 2 mom. gäller också sådana fabriker och upplag vilka bildar en funktionell helhet som består av delar som flera olika verksamhetsidkare ansvarar för.

89 f §

Säkerhetsteknikcentralen skall systematiskt inspektera det tekniska genomförandet, säkerhetsprinciperna och ledningssystemen samt deras funktionsduglighet i fabriker och upplag som avses i 88 och 89 §, om centralen inte har godkänt andra metoder som lämpar sig för övervakningen av fabriker och upplag, med hjälp av vilka centralen kan försäkra sig om de ovan avsedda faktorerna.

Säkerhetsteknikcentralen utarbetar ett inspektionsprogram för fabriker och upplag som avses i 88 och 89 § enligt vilket de inspekteras enligt följande:

1) fabriker och upplag för vilka förutsätts en säkerhetsrapport minst en gång per år, samt

2) fabriker och upplag för vilka förutsätts en handling över säkerhetsprinciperna minst en gång vart annat år.

Tidsfristerna i 2 mom. kan förlängas, om en fabrik eller ett upplag använder sådana påvisade systematiska förfaranden, utgående från vilka säkerhetsteknikcentralen kan försäkra sig om fabriken eller upplagets tekniska säkerhet, säkerhetsprinciper och ledningssystem samt deras funktionsduglighet eller ifall något annat program har utarbetats för ifrågavarande fabrik eller upplag utgående från en systematisk bedömning av riskerna för storolyckor och andra olyckor i fabriken eller upplaget.

På motsvarande sätt kan tidsfristerna i 2 mom. förkortas, om detta är nödvändigt för att säkerheten skall kunna garanteras.

Säkerhetsteknikcentralen utarbetar ett inspektionsprogram i samarbete med arbetarskyddsdistriktet och kommunens brandchef.

89 g §

Säkerhetsteknikcentralen skall regelbundet i enlighet med inspektionsprogrammet inspektera det tekniska genomförandet, säkerhetsprinciperna och ledningssystemen i fabriker och upplag som avses i 88 och 89 §. Vid inspektionen skall verksamhetsidkaren visa åtminstone att

1) de uppgifter som tas upp i säkerhetsrapporten, ansökan, anmälan eller i någon annan utredning som har tillställts säkerhetsteknikcentralen motsvarar den rådande situationen i fabriken och upplaget,

2) de villkor som har ställts i tillståndsbeslutet uppfylls,

3) de ändringar som har gjorts har genomförts i enlighet med gällande bestämmelser,

4) säkerhetsprinciperna för att förebygga olyckor följs,

5) tillräckliga åtgärder för att förebygga olyckor har vidtagits med beaktande av de verksamheter som bedrivs i fabriken och upplaget,

6) man med tillräckliga åtgärder har förbättrat sig på att begränsa följderna av olyckor på fabriken och upplagets område och utanför det,

7) befolkningen har getts de uppgifter som avses i 89 d §,

8) fabriken och upplaget också uppfyller övriga krav i denna förordning och i de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den.

91 §

Om inspektionen av sådana objekt med vilka sammanhänger risk för storolycka bestäms i 89 f och 89 g §. Säkerhetsteknikcentralen skall vartannat år inspektera andra fabriker som tillverkar explosiva varor och vart femte år andra permanenta upplag för explosiva varor. Efter varje inspektion skall avfattas en inspektionsberättelse i vilken de inspekterade objekten samt upptäckta brister förs in.

99 §

Föranleder en explosionsolycka eller eldsvåda i en fabrik som tillverkar explosiva varor eller i ett upplag för sådana varor dödsfall, svårartad kroppsskada eller sådan skada beträffande egendom eller miljö som inte är ringa, skall innehavaren av den explosiva varan eller hans företrädare omedelbart meddela detta till säkerhetsteknikcentralen och polisen. Olycksområdet skall efter de räddnings- och säkerhetsåtgärder som är påkallade lämnas orört för utredning av orsaken till olyckan.

Säkerhetsteknikcentralen skall när en olycka har inträffat tillställas en utredning, i vilken

1) olyckssituationen och förhållandena då olyckan inträffade beskrivs,

2) uppgifter om de kemikalier som medverkat till olyckan och om mängden eventuella utsläpp lämnas,

3) de effekter olyckan har eller förväntas ha på människor, miljö och egendom utreds,

4) de räddnings- och bekämpningsåtgärder som har vidtagits till följd av olyckan beskrivs,

5) de åtgärder verksamhetsidkaren har för avsikt att vidta för att förebygga långtidsverknningar av olyckan och för att förebygga motsvarande olyckor i framtiden utreds.

Om det i en undersökning som görs senare kommer fram nya omständigheter i fråga om de sakförhållanden som uppges i den utredning som avses i 2 mom. eller de slutsatser som har dragits i fråga om dem, skall utredningen uppdateras.

Säkerhetsteknikcentralen har dessutom rätt att få de tilläggsuppgifter som behövs för att orsakerna till olyckan skall kunna utredas och motsvarande olyckor förebyggas.

100 §

Säkerhetsteknikcentralen skall undersöka en olycka, om detta är nödvändigt för utredning av orsaken till olyckan eller med tanke på den tekniska säkerheten vid fabriken eller upplaget i fråga eller för förebyggande av olyckor.

101 §

Även om mindre än i 99 § avsedda explosionsolyckor och eldsvådor skall innehavaren av explosiv vara underrätta säkerhetsteknikcentralen.

Denna förordning träder i kraft den 15 februari 1999.

Beträffande sådan verksamhet som har inletts innan förordningen träder i kraft skall en handling över säkerhetsprinciperna utarbetas senast den 1 juli 2000, om något annat inte bestäms genom ett beslut av handels- och industriministeriet.

Säkerhetsrapporten enligt 89 § skall utarbetas om verksamhet, som har inletts innan förordningen trätt i kraft, med följande tidsfrister:

1) beträffande de fabriker eller upplag som har utarbetat en säkerhetsutredning utgående

Nr 131

från den 87 § som gällde vid denna förordnings ikraftträdande, senast den 1 februari 2001,

2) beträffande andra fabriker eller upplag än sådana som avses i 1 punkten, senast den 1 februari 2002.

En intern räddningsplan skall göras upp för verksamhet, som inletts innan förordningen trätt i kraft, med följande tidsfrister:

1) i fråga om de fabriker och upplag som avses i 88 §, senast den 1 februari 2001,

2) i fråga om de fabriker eller upplag som avses i 89 §, senast den 1 juli 2002.

De i 4 mom. avsedda interna räddningsplanerna skall tillställas säkerhetsteknikcentralen inom den i momentet nämnda tidsfristen.

I fråga om verksamhet som inletts innan förordningen träder i kraft gäller för den informeringskyldighet om vilken bestäms i 89 d § samma tidsfrister som vid utarbetandet av säkerhetsrapporten.

Helsingfors den 5 februari 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*